

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 179

Het evangelie van Johannes

De mensen die mijn studies over Handelingen 28:28 hebben gevolgd, zullen weten dat het onderwerp van de gewichtige verklaring die in dat gedeelte uitgesproken is, de 'reddingbrengende boodschap van God' is (zie *Seed & Bread*, nummers 5,8 en 11). De bewering die gedaan is over 'de reddingbrengende boodschap van God' is dat deze geautoriseerd is (namelijk vrij ter beschikking is gesteld) voor de volken en hiermee is de positieve belofte dat 'zij zullen horen' verbonden. Dat betekent niet dat zij stil zaten te luisteren terwijl iemand het voor hun oren uitsprak. De belofte verklaart dat het tot hen door zou dringen, of dat het vrij tot hun beschikking zou komen, of zij nu luisteren of niet. Het is verder mijn overtuiging dat het produceren van een geschreven getuigenis door de apostel Johannes Gods eerste stap was in de vervulling van Zijn belofte: 'zij zullen horen.'

Vanaf de pinksterdag en de drieëndertig jaar die daarop volgden was 'de reddingbrengende boodschap van God' altijd vrij ter beschikking voor het volk Israël, zoals Petrus verklaarde in Handelingen 10:36 en Paulus in Handelingen 13:26. Het gebruik van het woord *APOSTELLŌ* in beide verzen moet niet worden afgevlakt of genegeerd. En in de tijd der Handelingen werd de verkondiging van de reddingbrengende boodschap uitsluitend gedaan door mannen die God daartoe had aangesteld. Dat waren de herauten van God en niemand kon horen zonder heraut en niemand kon verkondigen tenzij hij een aangestelde was (*APOSTELLŌ*), zoals Paulus heeft verklaard in Romeinen 10:14 en 15 (zie *Seed & Bread* nummer 148). In de Handelingenperiode was Paulus de enige die de volledige opdracht had om Gods reddingbrengende

boodschap aan de heidenen te verkondigen (Rom. 11:13). Dat is een positieve waarheid van het grootste belang en dit zou niet moeten worden tegengesproken op grond van het feit dat God aan Petrus opdracht heeft gegeven om naar één heidens huisgezin te gaan (Hand. 10).

Dat veranderde allemaal door de feiten die door Paulus in Handelingen 28:28 werden aangekondigd, namelijk dat de reddingbrengende boodschap van God nu vrij ter beschikking was gekomen voor elk volk. En toch zou het daarbij zijn gebleven als God niet iets had gedaan om het beschikbaar te maken. Tot dan toe was de boodschap altijd verkondigd door goddelijke inspiratie en de Geest van God paste het exact aan de behoeften aan van hen voor wie de heraut stond. De boodschap werd niet opgeschreven, maar uitgesproken. De vraag die we ons nu moeten stellen, is: 'wat heeft God gedaan om de reddingbrengende boodschap beschikbaar te maken voor de mensen van de natiën?'

Hij had op dat moment een leger mannen kunnen opwekken en ieder van hen de gaven kunnen geven waardoor zij het evenbeeld van Paulus zouden zijn, de boodschap op hun hart en hun lippen leggen en ze uitzenden als Zijn herauten naar elke natie in de toenmalig bekende wereld. Maar dat heeft Hij niet gedaan. Hij heeft Zijn Geest beslag laten leggen op één man, Johannes, iemand die voor het eerst in Mattheüs 10:2 wordt genoemd als één van de twaalf speciaal uitgekozen afgevaardigden van de Here Jezus. Hij was aangesteld om 'tot de verloren schapen van het huis Israëls' te gaan en om een boodschap van één zin, van zes woorden, te verkondigen: 'het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen' en om dit alles voor de toehoorders te bevestigen door het verrichten van vier wonderbaarlijke tekenen, waarvan het opwekken van doden er één was. Deze aanstelling was lang geleden al vervuld en verlopen, zoals het gaat met alle aanstellingen als zij zijn voltooid.

Tezamen met tien anderen ontving Johannes een nieuwe opdracht die van hem een officiële en erkende getuige van de Heer maakte, in Jeruzalem, Judea, Samaria, zelfs tot aan de uithoeken van de aarde, maar deze was beperkt tot de Israëlieten in die plaatsen. Als dat niet zo zou zijn, zou de bewering van Paulus, dat hij 'Gods aangestelde voor de volken' was (Rom. 11:13), niets anders zijn dan holle grootspraak waarmee zijn hele bediening in diskrediet wordt gebracht. Ook deze tweede aanstelling heeft hij eervol vervuld, maar ook daaraan kwam een einde met de verkondiging van Paulus.

Nu ontving hij een nieuwe aanstelling – niet om uit te gaan als heraut en om wonderen te verrichten – om te schrijven en op die manier een

geschreven getuigenis te produceren waarin Gods reddingbrengende boodschap zou worden samengevat en naar voren gebracht. Zijn getuigenis zou het eerste zijn dat op schrift werd gesteld. Daarmee wordt het evangelie van Johannes een geschreven, levende godsspraak, die het verslag dat God van Zijn Zoon heeft gegeven tot uitdrukking brengt en zonder dat verslag is het niet mogelijk dat iemand als gelovige aangemerkt en gered kan worden.

Als iemand het evangelie van Johannes leest en aan het eind daarvan komt, krijgt hij te maken met een duidelijke uitspraak over het doel dat de Geest van God voor ogen stond toen Hij deze boodschap inspireerde. Deze verklaring, tot ons gekomen door de pen van Johannes, moet volledig worden aanvaard en geloofd op precies dezelfde manier als al het overige. Als noodzakelijke voorwaarde voor een uitlegger die discussieert of predikt over het evangelie van Johannes, zou hij ervan verzekerd moeten zijn dat hij zonder vragen deze bewering over het doel van de schrijver accepteert en daardoor geleid zal worden bij de interpretatie van dit boek. Dit is de goddelijke uitspraak:

Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen zijner discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam (Joh. 20:30,31).

Zij die, net als ik, geloven dat God de feitelijke Auteur van dit boek is en dat Johannes alleen heeft geschreven waardoor hij door de Geest van God werd geleid, zullen in deze uitspraak de bedoeling zien die God had toen Hij Johannes opdracht gaf te schrijven. Het doel was niet een volledige biografie van de Here Jezus te schrijven en het is verkeerd om daarnaar te zoeken in deze boodschap. Het doel van de Geest van God was om bepaalde feiten over Hem vast te laten leggen, bepaalde woorden die hij tijdens Zijn leven heeft gesproken en bepaalde wonderen die Hij heeft verricht, uit te kiezen en ze laten opschrijven door Johannes met de bedoeling dat dit geschreven verslag door de Geest van God zou worden gebruikt om in mensen het geloof te wekken dat de mens Jezus in werkelijkheid de Christus, de Zoon van God was.

Geloof in het woord van God dwingt ons te geloven dat de dingen die daar geschreven zijn, de middelen zijn die de Geest van God effectief zal gebruiken om een gelovige in de Here Jezus Christus voort te brengen, namelijk iemand die leven heeft door Zijn naam. En hoewel sommigen het nodig vonden om deze materieselectie te bekritisieren, met de klacht dat dit ontoereikend en onvoldoende is om een gelovige voort te brengen, gaan wij ervan uit dat God wist wat Hij deed en over

Zijn werk heeft Hij verklaard dat de dingen die geschreven zijn, 'opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God.'

Een uitspraak zoals die gevonden wordt in Johannes 20:30,31 wordt ten aanzien van geen enkel ander boek in de Bijbel gevonden. Dit boek staat tussen de zesenzestig boeken van de Bijbel wat dit betreft alleen en boven de andere. Het is van onze kant een daad van geloof, een daad van God op Zijn woord nemen en daarnaar handelen, als we erkennen en geloven dat de waarheid die in het evangelie van Johannes is vastgelegd het middel is dat God gebruikt om van mensen gelovigen te maken in de Here Jezus Christus.

In het leven van een mens is er geen enkel ding dat hij of zij kan doen dat belangrijker is in de ogen van God, dan te hebben geloofd in de Here Jezus Christus. Het grootste wat over iemand gezegd kan worden, is dat hij een actieve gelovige in de Here Jezus is.

Het is mijn persoonlijke overtuiging dat het enige wat mij status geeft in de ogen van God, het feit is dat ik iemand ben geworden en gebleven die gelooft in Hem. Ruim zestig jaar geleden heeft God Zich met betrekking tot mijn leven naar mij toe bewogen om Zichzelf daar deel van te laten uitmaken. Tegenwoordig ben ik blij dat ik geen weerstand heb geboden aan Zijn welwillende poging en dat ik nu aan God verwant ben geworden door de Here Jezus Christus. Door Hem geloof ik nu in God (I Petr. 1:21).

De relatie die ik nu met God heb, is het gevolg van het geloven in de Here Jezus Christus. De twee grote hoekstenen van alles wat ik nu geloof, zijn de feiten dat hij de Christus is en dat Hij de Zoon van God is. 'Een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen' (I Cor. 3:11).

Als ik nu terugkijk op de dagen waarin God voor het eerst de behoefte in mij heeft gewekt om Hem te zoeken en ik betrokken raakte in een wereld van nerveuze religieuze activiteit die mijn tijd en aandacht opeisten, hoewel ik altijd naar iets betrouwbaars bleef zoeken om te geloven zodat ik er van verzekerd kon zijn dat ik in feite aan de vereisten van een gelovige voldeed, weet ik nu dat ik veel van die omslachtige wegen had kunnen vermijden als ik me maar had geconcentreerd op de openbaring over Jezus Christus, zoals deze is samengevat in het evangelie van Johannes.

Naar mijn overtuiging is het mijn allergrootste plicht in mijn dienst aan God om de persoon en het werk van de Here Jezus voor te stellen. Dat vereist dat ik altijd zal vertellen Wie Hij is en wat Hij is in Gods ogen. Bij het volbrengen daarvan hoop ik altijd dat ik mannen en vrouwen, jongens en meisjes zal zien die door God voortgebrachte gelovigen in de

Here Jezus Christus worden. Uit lange ervaring en waarneming heb ik ontdekt dat ik het beste de Here Jezus Christus kan voorstellen en uitleggen wat God over Zijn Zoon heeft laten vastleggen, door gebruik te maken van het materiaal dat we vinden in het evangelie van Johannes. Door dat te doen, ben ik ervan overtuigd dat ik aan het werk ben in overeenstemming met de verklaring van God toen Hij zei: 'deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God.'

Ik ben er ook van overtuigd dat het evangelie van Johannes de 'reddingbrengende boodschap van God' is. Dit is het verslag dat God over Zijn Zoon heeft gegeven, de elementaire boodschap die, wanneer deze gebruikt wordt door de Geest van God, een gelovige in de Here Jezus Christus kan voortbrengen.

Sommigen beweren dat in Efeziërs, Filippensen en Kolossenzen een evangelie naar voren wordt gebracht dat de boodschap die in het boek van Johannes vermeld is, overtreft. Zij negeren het feit dat deze drie brieven zijn gericht tot mensen die al gelovigen in de Here Jezus waren en dat zij daarom niet bedoeld zijn als het goddelijke middel om zulke mensen voort te brengen, iets wat wél wordt verklaard van het geschrift van Johannes.

Ik beschouw het evangelie van Johannes als het belangrijkste boek in de Bijbel. Ik geloof dat het als eerste van de vier evangeliën is geschreven en dat Mattheüs, Marcus en Lucas aangesteld waren om achtergrondmateriaal te schrijven.